

V jednom z diskusných príspevkov na stránke KBK sa Gejza s poľutovaním pozastavil nad tým, že v KBK prevládol spoločenský bridž nad športovým bridžom. Medzi športovým a spoločenským bridžom však v žiadnom prípade nie je a nemôže byť principiálny antagonistický rozpor.

Ak by bol športový bridž nespooločenským, tak zároveň prestáva byť športovým. Ak naopak v spoločenskom bridži prevládne nešportové správanie, tak prestane byť spoločenskou zábavou a buď dané spoločenstvo prestane bridž hrať alebo aspoň prestanú medzi seba pozývať hráča/hráčov, ktorí sa správajú nešportovo a teda i nespooločensky.

Už som to niekoľkokrát napísal, nemyslím si, že úpadok športovej úrovne či lepšie povedané výkonnostnej úrovne v KBK priamo súvisí s nárastom našej členskej základne a teda s väčším počtom začiatočníkov. Po roku 1989 zotrvali pri bridži hlavne najvýkonnejší hráči (i keď mnoho nádejných bridžistov hrať prestalo) a priemerní či v tom čase možno podpriemerní hráči, ktorí pri bridži zotrvali, keďže boli permanentne konfrontovaní so slovenskou špičkou, boli ťahaní nahor. Keď sa po roku 2000 aj vďaka Gejzovým kurzom, ako i vďaka prinavrátania sa k bridžu hráčov, ktorí na niekoľko rokov bridž hrať prestali, tak sa zákonite priemerná úroveň hráčov dočasne znížila a mnohí dobrí hráči sa tejto zníženej priemernej úrovni prispôsobili, začali si dovoľovať licitovať nezodpovedne. Kým predtým za nezodpovednú licitáciu boli kruto potrestaní, zrazu tvrdé tresty v podobe kontier prichádzali iba sporadicky, nehovoriac o tom, že sa proti začiatočníkom, neraz darilo a darí plniť celoherné záväzky, ktoré tam nie sú. Napriek tomu, som presvedčený, že kvantita sa postupne musí premeniť v kvalitu a že popri samovoľnom raste začiatočníkov a mierne pokročilých, musia skúsení a ostrieľaní hráči svoje bohaté bridžové vedomosti a skúsenosti nejakou primeranou formou odovzdať novým bridžistom.

Klub je v každom prípade v prvom rade spoločenstvom, ktoré spája nejaký spoločný záujem, v našom prípade je to hranie bridžu a je našim spoločným záujmom, aby kvalita hry rástla, pričom tento rast nemôže ísť na úkor dobrého pocitu z príjemne stráveného večera. Klubové turnaje by mali byť, okrem príjemne spoločne stráveného času v prvom rade tréningom na mimoklubové turnaje, teda ak sa na hru v klube budeme v prvom rade dívať, ako na tréning bridžových zručností, Gejzom kritizovaný koncept školiacich turnajov by sa naopak mohol stať základom života v klube. Prirodzene nie v zmysle, že každý turnaj budú hrať nesúrodé dvojice a jeden z partnerov bude mentorovať druhého partnera, ale v tom zmysle, že po odohraní všetkých rozdaní v sade, ak na to zostane časový priestor, skúsenejší hráč vysvetlí ostatným hráčom pri stolíku, kde sa stala chyba (chybnou môže byť aj cesta, ktorou sa pár dopracoval k inak dobrému výsledku). Mnohí však dobre mienené rady berú ako osobný útok spochybňujúci mentálnu úroveň poučovaného hráča, takže treba nájsť nejaký prijateľný spôsob, ako po odohraní celej sady postupovať.

KBK jeden čas v slovenskom bridži nespochybniteľne dominoval, v súčasnosti sa skutočne táto dominancia vytratila. Osobne to však nepokladám za výsledok úpadku športovej úrovne (nakoniec v I. lige, ak nerátame Légiu, máme 3 družstvá a takmer sa všetky tri dostali medzi prvú štvoricu a svojim spôsobom našťastie sa tak nestalo, lebo z formálneho hľadiska by všetci 4 semifinalisti boli z Košíc, čo z celoslovenského pohľadu by tiež nebolo ideálne). V minulosti sa bridž hral pravidelne okrem Košíc iba v Michalovciach a sporadicky sa hrával iba vo štvorici v Bratislave a Topoľčanoch. V takýchto časoch nebolo problémom dominovať, bola to však dominancia typu jednookých nad slepými. Od tých čias však vzrástol počet bridžistov aj mimo Košíc a hlavne mimo Košíc začali bridž hrať aj hráči v žiackom a juniorskom veku a v tejto vekovej kategórii môže ísť výkonnostná krivka prudko hore. U nás sa zatiaľ objavila v tomto smere iba jedna lastovička. Hoci sa hranie v kluboch mimo Košíc a Michaloviec veľmi nerozvinulo (jeden čas sa pravidelne hrávalo v Bratislave a pokiaľ viem pravidelne sa hrá v Nitre), mohutne sa však rozvinulo hranie na internete, hlavne na BBO, takže hráč na internete môže odhrať

mnohonásobne viac partíí než hráči v klube. Napríklad ja v klube odohráam cca. 9x26 partíí mesačne a boli časy, keď na BBO som do mesiaca odohral viac než 1000 partíí, čiže viac než 4x toľko, ako v klube. Mnohí zastávajú názor, že hranie na BBO hlavne s neznámymi partnermi je iba "plácanie" kariet. Iste, že by bolo efektívnejšie hoci len 300 partíí mesačne na BBO odhrať so stabilným partnerom, ale hráčsku rutinu takto v každom prípade možno získať a hlavne sa dá k rozdaniu vrátiť a analyzovať, kde sa stala chyba, či už v licitácii, obrane alebo zohrávke, pričom je zaznamenaný celý priebeh rozdania a nie matné rozpomínanie sa na rozdania pri posedení po klubovom turnaji.

Takže znova zopakujem, športová úroveň v KBK poklesla oveľa menej, než sa to na prvý pohľad zdá, hráči zo zvyšku Slovenska hrajú výrazne lepšie, než hrali predtým a náš pokles je viac spôsobený prirodzenými procesmi a to najmä tým, že naši najlepší hráči sú už za zenitom svojej výkonnosti a či sa nám to páči alebo nie, táto výkonnosť už bude iba klesať v lepšom prípade nanajvýš stagnovať. S novými hráčmi treba nejako pracovať, aby sa v svojej hre výraznejšie zdokonalili, takmer nikto z nich na sebe systematicky nepracuje. Všetci hrajú iba tú verziu systému, ktorú sa naučili hrať na kurze a niektorí si čosi ešte osvojili na doškoľovacom kurze, pričom na kurze sa musí učiť čo najjednoduchšia a čo najprirodzenejšia verzia systému. Partneri sa však môžu dohodnúť na jeho zdokonalení zavedením rôznych konvencií, ktoré umožnia licitovať v špecifických situáciách optimálne záväzky, kým pri použití štandardných jednoduchých metód sa takéto záväzky licitovať nedajú, respektíve dajú, ale iba metódou *Hop alebo trop*. V klube bola jedna výnimka, keď sa jeden pár rozhodol od systému SAYC prejsť k systému Precision, ale už asi spolu nehrajú.

Akými konvenciami možno vylepšiť SAYC:

- pokiaľ 2H/Sp sú slabý šesťlist, zavedením otázky na singla
- zavedením konvencie Multi 2D znamenajúcej buď drahý 6-list do 11 FB alebo 20-21 bodov, pravidelná rozloha. Následne potom otvorenia:
  - 2H - dva päťlisty, z toho jeden srdcový
  - 2Sp - 5 list pikový a 5 list lacný
  - 2NT - dva lacné päťlisty
- zavedením hlášky Jacoby 2NT po otvorení 1H/Sp
- zavedením konvencie Bergen raises 3Cl/3D po otvorení 1H/Sp
- zavedením konvencie ukazujúcej krátku alebo dlhú farbu po sfitovaní farby
- prepracovaním slemovej dražby, takmer všetci mierne pokročilí hráči slemu licitujú iba metódou hneď sa po sfitovaní farby spýtať na esá, pričom často nemôžu vedieť, či partner má správne alebo nesprávne eso a tak pesimisti zastanú na piatom stupni a slem tam bude a optimisti licitujú 6 a slem tam nie je
- zavedením otázky na dámu a krále, ak v odpovedi na esá dáma oznámená byť nemohla
- zavedením otázky na krále, ak odpoveď na esá obsahovala informáciu, či odpovedajúci má alebo nemá tromfovú dámu
- pokiaľ viem, niektorí hráči ešte stále používajú klasický Blackwood, teda so 4 esami a tromfového kráľa a tromfovú dámu nepokladajú za kľúčovú figúru
- konvencia Magister - ktorou sa odpovedajúci pýta na trojlistú podporu v drahej farbe napr. po licitácii 1H-1Sp-1NT-2Cl - jednostranná licitácia, kde 2Cl je konvenčná hláška - otázka na trojlist pikový u otvárajúceho

Zlepšiť sa možno tiež tým, že sa popri svojom "rodnom" systéme naučíte aj nejaký iný systém, tí čo hrajú SAYC napríklad Poľský tref alebo Precision. Možno prídete na to, že tento systém viac vyhovuje vášmu naturelu, ale aj keď následne zostanete pri svojom pôvodnom systéme, budete poznať filozofiu iného systému a tak sa budete lepšie orientovať v hláškach súperov, vytvoríte si často lepší obraz o liste súpera než jeho partner, ktorý ich systém poriadne neovláda. Keď iné systémy nepoznáte, tak strácate čas tým, že vám súperu hlášky vysvetľujú a aj po správnom vysvetlení často nebudete vedieť zvoliť optimálne pokračovanie dražby. Mali by ste mať s partnerom dohodnutý

postup voči umelým otvoreniam či zásahom.

V klube na systéme skutočne pracujú snád' iba dva páry: Boros-Vodička a Horňáková-Zlámalová, dúfam že to dievčatám vydrží a neskĺznu do rutiny, ako všetci ostatní. Tréningy družstva RIP sú síce krokom vpred, ale neviem nakoľko sú efektívne, možno by to chcelo, aby hrali so špeciálne pripravenými rozdaniami a s minimaxovou analýzou.

Teoretickej príprave by určite prospelo, keby klub odoberal odborný bridžový časopis, osobne by som doporučoval poľský Brydž.

P.S. Pokiaľ mal Gejza pod termínom športový bridž na mysli vrcholový bridž, tak ten v súčasnosti v klube naozaj nikto nehraje a obávam sa, že ani v najlepších časoch z hľadiska športovej výkonnosti, nikto v klube vrcholový bridž nehral. Určite k nemu mali naši najlepší hráči nábeh, ale reprezentačných podujatí sme sa v tom čase nezúčastňovali a na reprezentačnej medzinárodnej scéne od nás vystúpili iba Karol Lohay, Gejza Boros a Vladimír Munka, pričom iba Karol mal možnosť sa takýchto podujatí zúčastniť viackrát. V súčasnosti by bridž na reprezentačnej úrovni od nás mohli hrať iba Karol, Gejza a Martin Vodička. O to väčšia škoda, že Gejza odmietol toho roku hrať ligu a obávam sa, že odmietne aj budúci rok. Našli by sa aj zo traja-štyria ďalší, ktorí by na to predpoklady mali, ale museli by na sebe intenzívne popracovať.